

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΥΡΩΣΥΣΤΗΜΑ

Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΡΑΞΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ 66/12.2.2016

Θέμα: Υιοθέτηση Κατευθυντήριων Γραμμών της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (ΕΙΟΡΑ) σχετικά με την εφαρμογή ρυθμίσεων αντασφαλιστικών εκχωρήσεων στην υποενότητα ασφαλιστικού κινδύνου στον κλάδο ζημιών (ΕΙΟΡΑ-BoS-14-173/27.11.2014)

Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, αφού έλαβε υπόψη:

- α) το άρθρο 55Α του Καταστατικού της Τράπεζας της Ελλάδος, όπως ισχύει,
- β) τον ν.4364/2016 «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα II), στα άρθρα 2 και 8 της Οδηγίας 2014/51/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Απριλίου 2014 σχετικά με την τροποποίηση των Οδηγιών 2003/71/ΕΚ και 2009/138/ΕΚ, και των Κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009, (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010, όσον αφορά τις εξουσίες της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (εφεξής ΕΑΑΕΣ) και της Ευρωπαϊκής Αρχής Κινητών Αξιών και Αγορών, καθώς και στο άρθρο 4 της Οδηγίας 2011/89/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16^{ης} Νοεμβρίου 2011, σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία των χρηματοπιστωτικών οντοτήτων που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων και συναφείς διατάξεις της νομοθεσίας περί της ιδιωτικής ασφάλισης και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 13) και ιδίως το άρθρο 46 αυτού,
- γ) τον Κανονισμό υπ' αριθμ. 1094/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη Σύσταση Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (ΕΕ L 331 της 15.12.2010), και ιδίως το άρθρο 16 αυτού,
- δ) τον κατ' εξουσιοδότηση Κανονισμό (ΕΕ) 2015/35 της Επιτροπής για τη συμπλήρωση της Οδηγίας 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα II) (ΕΕ L 12 της 17.1.2015),
- ε) τις Κατευθυντήριες Γραμμές σχετικά με την εφαρμογή ρυθμίσεων αντασφαλιστικών εκχωρήσεων στην υποενότητα ασφαλιστικού κινδύνου στον κλάδο ζημιών (ΕΙΟΡΑ-BoS-14-173/27.11.2014) στο κείμενο των οποίων αναφέρεται ότι εφαρμόζονται από την 1^η Ιανουαρίου 2016, και
- στ) ότι από τις διατάξεις της παρούσας δεν προκύπτει δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Να υιοθετήσει τις Κατευθυντήριες Γραμμές της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων σχετικά με την εφαρμογή ρυθμίσεων αντασφαλιστικών εκχωρήσεων στην υποενότητα ασφαλιστικού κινδύνου στον κλάδο ζημιών (ΕΙΟΡΑ-BoS-14-173/27.11.2014), ως εξής :

Άρθρο 1 Σκοπός και ορισμοί

1. Σκοπός της παρούσας είναι να θεσπισθεί πλαίσιο οδηγιών για την εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου 81 του ν.4364/2016 καθώς και των άρθρων 119 έως 135 και 208 έως 214 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35.

2. Για τις ανάγκες της παρούσας, λαμβάνονται υπόψη οι ορισμοί που δίδονται στις αντίστοιχες έννοιες στα κείμενα του ν.4364/2016, της Οδηγίας 2009/138/ΕΚ (Φερεγγυότητα II) και των Κανονισμών που αναφέρονται ανωτέρω. Σε περίπτωση απόκλισης μεταξύ των ορισμών των ιδίων εννοιών στην ελληνική απόδοση των ως άνω κειμένων, προκρίνεται η ορολογία που υιοθετεί ο ν.4364/2016.

Ειδικότερα, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) «Συνολική ζημία (gross loss)»: το συνολικό ύψος της ζημίας όπως καθορίζεται στα άρθρα 119 έως 135 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, σε ακαθάριστη βάση, χωρίς να αφαιρούνται τα ανακτήσιμα ποσά από αντασφαλιστικές συμβάσεις και φορείς ειδικού σκοπού (gross of reinsurance).

Σε περιπτώσεις που ο υπολογισμός της συνολικής ζημίας μιας υποενότητας κινδύνου εξαρτάται από το ύψος της καθαρής ζημίας (net loss) μιας ή περισσοτέρων άλλων υποενοτήτων κινδύνου, αφού αφαιρεθούν τυχόν απαιτήσεις από αντασφαλιστικές συμβάσεις και φορείς ειδικού σκοπού, τότε ως συνολική ζημία για την συγκεκριμένη υποενότητα κινδύνου θεωρείται αυτή που προκύπτει από την εφαρμογή των άρθρων 119 έως 135 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35 σε ακαθάριστη μεν βάση για τη συγκεκριμένη υποενότητα κινδύνου, χρησιμοποιώντας όμως ως δεδομένα από την άλλη ή από τις άλλες υποενοτήτες κινδύνου το ύψος της ζημίας των υποενοτήτων αυτών σε καθαρή βάση (net loss).

β) «Σωρευτικό καταστροφικό συμβάν»: καταστροφικό συμβάν το οποίο λειτουργεί σωρευτικά επηρεάζοντας μια ομάδα ασφαλιστηρίων από κοινού. Τα συμβόλαια που επηρεάζονται δεν είναι άμεσα προσδιορίσιμα απλώς και μόνον από την γνώση της επέλευσης του συμβάντος, ενδεικτικά σεισμός.

γ) «Καταστροφικό συμβάν κινδύνου»: καταστροφικό συμβάν το οποίο επηρεάζει είτε ένα μεμονωμένο ασφαλιστήριο είτε μια ομάδα ασφαλιστηρίων τα οποία μπορούν

άμεσα να προσδιοριστούν και μόνον από τη γνώση της επέλευσης του συμβάντος, ενδεικτικά αεροπορικό ατύχημα με εμπλοκή συγκεκριμένου ασφαλισμένου αεροπλάνου.

δ) «Λεπτομερής περιγραφή συμβάντος»: ο προσδιορισμός ενός συμβάντος με όλες εκείνες τις λεπτομέρειες που είναι αναγκαίες για τον υπολογισμό της μείωσης κινδύνου λόγω ανασφαλιστικών εκχωρήσεων.

ε) «Κλάδοι υποενότητας καταστροφικού κινδύνου»: οι κλάδοι των υποδένδρων που σχηματίζει κάθε μία από τις τέσσερις βασικές υποενότητες καταστροφικού κινδύνου ασφαλίσεων κατά ζημιών που περιγράφονται στο άρθρο 119 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35 (βλ. τεχνικό παράρτημα Ι της παρούσας).

στ) «Ανασφαλιστικές ρυθμίσεις εκχώρησης κινδύνου/ανασφαλιστική προστασία»: ρυθμίσεις ανασφάλισης για περιπτώσεις στις οποίες μια ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση εκχωρεί τον κίνδυνο σε ανασφαλιστή.

ζ) «Αντασφάλιστρα αποκατάστασης ανασφαλιστικής ανάληψης (inwards reinstatement premium)»: αντασφάλιστρα αποκατάστασης οποιασδήποτε ανασφαλιστικής ρύθμισης που αφορά σε ανασφαλιστική ανάληψη.

η) «Κάλυψη συνδεδεμένων ζημιών»: σύμβαση ανασφάλισης υπερβάλλουσας ζημίας σε σχέση με δύο ή περισσότερες καλύψεις ή ασφαλιστήρια συμβόλαια που έχουν εκδοθεί από την εκχωρούσα επιχείρηση, η οποία προβλέπει αποζημίωση σε περίπτωση που οι καλύψεις ή τα ασφαλιστήρια εμπλακούν σε ένα ζημιογόνο γεγονός. Τα όρια αποζημίωσης της εν λόγω ανασφαλιστικής κάλυψης υπερβαίνουν συνήθως τα όρια οποιουδήποτε επιμέρους ασφαλιστηρίου.

θ) «Καταστροφικό συμβάν που προκύπτει 1 φορά σε 200 χρόνια»: καταστροφικό συμβάν που αντιστοιχεί σε μέτρο αξίας σε κίνδυνο (Value at Risk) με επίπεδο εμπιστοσύνης 99,5% για περίοδο ενός έτους, όπως ορίζεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 80 του ν. .../2015.

ι) «Συστατικό μέρος»: ένας κόμβος του δένδρου της ενότητας κινδύνου ανάληψης ασφαλίσεων κατά ζημιών για τον οποίο μπορεί να προσδιοριστεί κεφαλαιακή απαίτηση. Μπορεί να αφορά υποενότητα κινδύνου, ενδεικτικά για τον κίνδυνο φυσικών καταστροφών, περιοχή ή σύνολο περιοχών εντός/εκτός ΕΟΧ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΜΕΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΚΑΙ ΣΕΙΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

Άρθρο 2

(1^η κατευθυντήρια γραμμή)

Αποτελέσματα μείωσης του κινδύνου και σειρά εφαρμογής των άρθρων

1. Οι βασιζόμενοι σε σενάρια υπολογισμοί της υποενότητας κινδύνου καταστροφών στον κλάδο ασφάλισης κατά ζημιών, σύμφωνα με την τυποποιημένη μέθοδο,

βασίζονται στις συνολικές ζημίες (gross losses). Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη τα αποτελέσματα μείωσης του κινδύνου από τις αντασφαλιστικές τους συμβάσεις καθώς και τους φορείς ειδικού σκοπού μόνον εφόσον πληρούν τις απαιτήσεις των άρθρων 209 ως 215 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35.

2. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, προκειμένου να λαμβάνουν υπόψη τις αντασφαλιστικές εκχωρήσεις τους στους υπολογισμούς της υποεπένδυσης κινδύνου καταστροφών, εφαρμόζουν τα άρθρα της παρούσας με αυστηρά διαδοχική σειρά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ

Άρθρο 3

(2^η κατευθυντήρια γραμμή)

Επίπεδο ανάλυσης που απαιτείται για τον προσδιορισμό του καταστροφικού συμβάντος

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις προσδιορίζουν καταστροφικά συμβάντα που προκύπτουν 1 φορά σε 200 χρόνια, σύμφωνα με τις προδιαγραφές που καθορίζονται στα άρθρα 119 έως 135 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, με επαρκές επίπεδο λεπτομερειών σε σχέση με τις χρησιμοποιούμενες τεχνικές μείωσης κινδύνου που να τους επιτρέπει να τις λάβουν υπόψη κατά τους σχετικούς υπολογισμούς των κεφαλαιακών απαιτήσεων.

Άρθρο 4

(3^η κατευθυντήρια γραμμή)

Προσδιορισμός καταστροφών ως σωρευτικών καταστροφικών συμβάντων ή συμβάντων καταστροφικού κινδύνου

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις προσδιορίζουν τις ζημίες που αφορούν στις διάφορες υποεπένδυτες κινδύνου καταστροφών είτε ως σωρευτικά καταστροφικά συμβάντα είτε ως καταστροφικά συμβάντα κινδύνου, λαμβάνοντας υπόψη την παράγραφο 2 του παρόντος. Σε κάθε μία περίπτωση, οι επιχειρήσεις προσδιορίζουν εάν τα εν λόγω συμβάντα επηρεάζουν ή όχι συγκεκριμένα γνωστά ασφαλιστήρια συμβόλαια.

2. Για κάθε υποεπένδυτα κινδύνου καταστροφών ασφαλίσεων κατά ζημιών, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις προσδιορίζουν το είδος του συμβάντος ως εξής:

- α) Συμβάν που αφορά στις υποενότητες σεισμού, θύελλας, χαλαζόπτωσης, πλημμυρών και καθιζήσεων προσδιορίζεται ως σωρευτικό καταστροφικό συμβάν,
- β) Συμβάν που αφορά στην υποενότητα αστικής ευθύνης αυτοκινήτων προσδιορίζεται ως καταστροφικό συμβάν κινδύνου που επηρεάζουν ένα μεμονωμένο ασφαλιστήριο συμβόλαιο,
- γ) Συμβάν που αφορά στις υποενότητες αστικής ευθύνης, αεροσκαφών, θαλάσσης και πυρός προσδιορίζεται ως καταστροφικό συμβάν κινδύνου που επηρεάζει ένα ή περισσότερα γνωστά ασφαλιστήρια συμβόλαια,
- δ) Συμβάν που αφορά στην υποενότητα πιστώσεων και εγγυήσεων προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 14 και 15 της παρούσας,
- ε) Συμβάν που αφορά στην υποενότητα μη αναλογικής αντασφάλισης περιουσιακών στοιχείων προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 12 της παρούσας.

Άρθρο 5

(4^η κατευθυντήρια γραμμή)

Προσδιορισμός αριθμού συμβάντων για τις υποενότητες φυσικών καταστροφών όσον αφορά σε περιοχές εντός του Ενιαίου Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ)

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, προκειμένου να υπολογίσουν την συνολική ζημιά για κάθε μία υποενότητα φυσικών καταστροφών και για κάθε μία περιοχή εντός του Ενιαίου Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ), θεωρούν ότι αυτή προέρχεται είτε από ένα μοναδικό είτε από μια ακολουθία δύο διαδοχικών γεγονότων, όπως καθορίζεται στα άρθρα 119 έως 125 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, και δεν υποθέτουν ότι προέρχονται από πολλαπλά γεγονότα σε κάθε μία περιοχή.

Άρθρο 6

(5^η κατευθυντήρια γραμμή)

Προσδιορισμός αριθμού συμβάντων για υποενότητες φυσικών καταστροφών όσον αφορά σε περιοχές εκτός Ενιαίου Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ)

Για περιοχές εκτός Ενιαίου Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ) στις οποίες δεν έχει οριστεί ο αριθμός σωρευτικών καταστροφικών συμβάντων που προκαλούν τη συνολική ζημιά, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ακολουθούν παρόμοια προσέγγιση για κάθε συγκεκριμένη υποενότητα κινδύνου με αυτήν που καθορίζεται στα άρθρα 119 και 125 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35 και στο άρθρο 5 της παρούσας.

Άρθρο 7
(6^η κατευθυντήρια γραμμή)
Επιλογή καταστροφικού συμβάντος

Σε περιπτώσεις που είναι δυνατόν να προσδιοριστούν περισσότερα του ενός καταστροφικά συμβάντα που προκύπτουν 1 φορά σε 200 χρόνια, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις χρησιμοποιούν κατά τους σχετικούς υπολογισμούς συμβάντα που σχετίζονται με το προφίλ κινδύνου τους και επιλέγουν εξ αυτών, το συμβάν από το οποίο προκύπτει για την επιχείρηση η μεγαλύτερη, μετά την εφαρμογή των τεχνικών μείωσης κινδύνου, επιβάρυνση κεφαλαίου καταστροφικού κινδύνου.

Άρθρο 8
(7^η κατευθυντήρια γραμμή)
Μέγεθος ζημιών αστικής ευθύνης

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, προκειμένου να προσδιορίσουν το μέγεθος των n_i απαιτήσεων επί του οποίου βασίζεται ο υπολογισμός της ζημίας στα βασικά ίδια κεφάλαια στην υποενοότητα κινδύνου αστικής ευθύνης σύμφωνα με το άρθρο 133 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, ακολουθούν την εξής διαδικασία:

α) Σε κάθε ομάδα κινδύνων αστικής ευθύνης i , όπως ορίζεται στο παράρτημα XI του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, προσδιορίζονται οι n_i κίνδυνοι με τα μεγαλύτερα όρια κάλυψης. Για τον σκοπό αυτόν, στην έννοια του κινδύνου του προηγούμενου εδαφίου περιλαμβάνονται όλα τα ασφαλιστήρια συμβόλαια που εγγράφονται στο πλαίσιο ενός προγράμματος με την ίδια ή παρόμοια κάλυψη και τον ίδιο ασφαλισμένο αντισυμβαλλόμενο (όπου ο ασφαλισμένος είναι ο ίδιος ο αντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστηρίου συμβολαίου) τα οποία βρίσκονται σε ισχύ ταυτοχρόνως.

β) Το καθένα από τα n_i όρια κάλυψης που προκύπτει πολλαπλασιάζεται με τον συντελεστή 1,15 ώστε να προκύψει το αρχικά υπολογιζόμενο μέγεθος της επί μέρους απαίτησης.

γ) Τα αρχικά υπολογιζόμενα μεγέθη των επί μέρους απαιτήσεων αθροίζονται, το δε άθροισμά τους αφαιρείται από την τιμή $L_{(liability, i)}$.

Η τυχόν προκύπτουσα διαφορά κατανέμεται στους n_i κινδύνους κατ' αναλογία των πραγματικών ορίων κάλυψης των n_i κινδύνων και το ποσό της κατανομής για κάθε έναν κίνδυνο n_i , προστίθεται στο αρχικά υπολογιζόμενο μέγεθος της επί μέρους απαίτησης ώστε να προκύψει η τελική επί μέρους απαίτηση κάθε κινδύνου n_i .

δ) Οι τελικές επιμέρους απαιτήσεις που προκύπτουν (πλήθους n_i) θεωρούνται ως μεμονωμένες απαιτήσεις που απορρέουν από ένα ενιαίο συμβάν, καθεμία από αυτές συνδέεται με τον κίνδυνο από τον οποίο προέκυψαν και χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της στιγμιαίας απώλειας του άρθρου 133 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35.

2. Κατόπιν, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, υπολογίζουν για κάθε μία n_i απαίτηση την συμμετοχή των αντασφαλιστών, λαμβάνοντας υπόψη τα πραγματικά στοιχεία και τη φύση του κάθε ενός εκ των n_i συνδεδεμένων κινδύνων.

3. Για να μπορούν οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις να λαμβάνουν υπόψη τους τα οφέλη από την μείωση των κινδύνων που προκύπτουν από ανασφαλιστική κάλυψη κάποιου κινδύνου, θα πρέπει να αποδεικνύουν στην Τράπεζα της Ελλάδος ότι η αγορά της εν λόγω κάλυψης δεν επηρεάστηκε από το γεγονός ότι ο κίνδυνος αυτός εντάσσεται ή εντασσόταν μέσα στο πλήθος των n_i ανωτέρω καθοριζόμενων κινδύνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΗΣ ΖΗΜΙΑΣ ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Άρθρο 9

(8^η κατευθυντήρια γραμμή)

Ανάλυση της συνολικής ζημίας χωρίς την επίπτωση της ανασφάλισης σε μεμονωμένες χώρες ή άλλα συστατικά μέρη

Στις περιπτώσεις που, για να είναι δυνατόν να κατανεμηθεί η συνολική ζημία σε επιμέρους μεμονωμένα συμβόλαια και να υπολογιστούν τα οφέλη στην Κεφαλαιακή Απαίτηση Φερεγγυότητας από τη μείωση των κινδύνων λόγω ανασφάλισης, είναι απαραίτητο η συνολική ζημία κάποιας υποενότητας κινδύνου να αναλυθεί περαιτέρω σε επιμέρους συστατικά μέρη, τότε εφαρμόζεται υποχρεωτικά μία από τις ακόλουθες μεθόδους:

α) Μέθοδος μέγιστου συντελεστή: Η συνολική ζημία κατανέμεται στο συστατικό μέρος το οποίο έχει τη μεγαλύτερη συνεισφορά στη συνολική ζημία πριν από τυχόν οφέλη λόγω διαφοροποίησης των κινδύνων.

β) Μέθοδος διασποράς: Η συνολική ζημία διασπείρεται μεταξύ των σχετικών συστατικών μερών κατ' αναλογία του βαθμού συμβολής τους στη συνολική ζημία πριν από τυχόν οφέλη λόγω διαφοροποίησης των κινδύνων. Εναλλακτικά, μπορεί να εφαρμοστεί μεθοδολογία για τον επιμερισμό της συνολικής ζημίας που να κάνει χρήση των πινάκων συσχετισμού, παρόμοια με εκείνη που προτείνεται για τον καταμερισμό της Κεφαλαιακής Απαίτησης Φερεγγυότητας σε κατηγορίες δραστηριοτήτων.

γ) Μεικτή μέθοδος: Η μέθοδος αυτή επιλέγει εκείνη την εκ των ως άνω μεθόδων μέγιστου συντελεστή και διασποράς που καταλήγει στην μεγαλύτερη τιμή της κεφαλαιακής επιβάρυνσης για τη συγκεκριμένη υποενότητα κινδύνου σε καθαρή βάση (net capital charge).

Άρθρο 10
(9^η κατευθυντήρια γραμμή)
Ανάλυση της συνολικής ζημίας για τις υποενοότητες φυσικών καταστροφών όσον
αφορά σε περιοχές εντός του ΕΟΧ

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις χρησιμοποιούν τις μεθόδους που ορίζονται στο παρόν άρθρο για την ανάλυση της συνολικής ζημίας για τις υποενοότητες φυσικών καταστροφών σε περιοχές εντός του ΕΟΧ.
2. Όταν η συνολική ζημία αναλύεται σε περιοχές του παραρτήματος ΙΧ του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις χρησιμοποιούν τη μεικτή μέθοδο για τις υποενοότητες κινδύνου ανεμοθύελλας και πλημμύρας και τη μέθοδο μέγιστου συντελεστή για τις υποενοότητες κινδύνου σεισμού και χαλαζόπτωσης.
3. Όταν η συνολική ζημία αναλύεται σε επιχειρηματικές μονάδες, εταιρείες και κατηγορίες δραστηριοτήτων, οι επιχειρήσεις εφαρμόζουν τη μέθοδο διασποράς.
4. Όταν η μέθοδος που καθορίζεται ανωτέρω δεν είναι κατάλληλη λόγω του προφίλ κινδύνου της επιχείρησης, η επιχείρηση επιλέγει μια καταλληλότερη μέθοδο και αιτιολογεί την επιλογή της στην Τράπεζα της Ελλάδος.

Άρθρο 11
(10^η κατευθυντήρια γραμμή)
Ανάλυση της συνολικής ζημίας για τις υποενοότητες φυσικών καταστροφών όσον
αφορά σε περιοχές εκτός ΕΟΧ

1. Για περιοχές εκτός ΕΟΧ, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ακολουθούν παρόμοια προσέγγιση για κάθε συγκεκριμένη υποενοότητα κινδύνου με αυτήν που καθορίζεται στο άρθρο 10 της παρούσας.
2. Εάν αυτή η μέθοδος δεν είναι κατάλληλη λόγω του προφίλ κινδύνου της επιχείρησης, η επιχείρηση επιλέγει μια καταλληλότερη προσέγγιση και αιτιολογεί την επιλογή της στην Τράπεζα της Ελλάδος.

Άρθρο 12
(11^η κατευθυντήρια γραμμή)
Ανάλυση της συνολικής ζημίας για την υποενοότητα κινδύνου καταστροφής για μη
αναλογική αντασφάλιση περιουσιακών στοιχείων

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις κατ' αρχάς εφαρμόζουν τη μέθοδο μέγιστου συντελεστή για την υποενοότητα κινδύνου καταστροφής μη αναλογικής αντασφάλισης περιουσιακών στοιχείων για την κατανομή της συνολικής

ζημίας σε μια περιοχή. Στη συνέχεια, για την περιοχή αυτή, εκτιμούν την αιτία κινδύνου στην οποία διαθέτουν την υψηλότερη έκθεση, το πλήθος και το είδος των συμβάντων σύμφωνα με τα καθοριζόμενα στις αντίστοιχες υποενοότητες κινδύνου. Στις υποενοότητες κινδύνου που καθορίζονται δύο σωρευτικά καταστροφικά συμβάντα, νοείται ότι αμφότερα τα συμβάντα προκύπτουν εντός της ίδιας περιοχής.

2. Εάν αυτή η προσέγγιση δεν είναι κατάλληλη λόγω του προφίλ κινδύνου της επιχείρησης, η επιχείρηση επιλέγει μια καταλληλότερη προσέγγιση και αιτιολογεί την επιλογή της στην Τράπεζα της Ελλάδος.

Άρθρο 13

(12^η κατευθυντήρια γραμμή)

Καθορισμός της συνολικής ζημίας για υποενοότητες κινδύνου ανθρωπογενούς καταστροφής: αστικής ευθύνης αυτοκινήτου, θαλάσσιου κινδύνου, αεροπορικού κινδύνου, πυρός και αστικής ευθύνης

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις προσδιορίζουν τα συγκεκριμένα συμβόλαια που επηρεάζονται από τη συνολική ζημία της υποενοότητας κινδύνου αστικής ευθύνης, και ως εκ τούτου η μείωση κινδύνου από την ανασφάλισή τους λαμβάνεται υπόψη, εφαρμόζοντας τα άρθρα 35 έως 40 της παρούσας.

2. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις προσδιορίζουν τα συγκεκριμένα συμβόλαια που επηρεάζονται από τη συνολική ζημία των υποενοτήτων θαλάσσιου κινδύνου, αεροπορικού κινδύνου και κινδύνου πυρός αυτά που καθορίζονται στα άρθρα 130, 131 και 132 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35 και ως εκ τούτου η μείωση κινδύνου από την ανασφάλισή τους λαμβάνεται υπόψη.

3. Για τον κίνδυνο αστικής ευθύνης αυτοκινήτου, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις θεωρούν ότι η καταστροφική απώλεια που καθορίζεται στο άρθρο 129 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35 προκύπτει από ένα μοναδικό ζημιολόγο συμβάν. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις θεωρούν ότι η ζημία προκύπτει στην περιοχή ή στην επιχειρηματική μονάδα η οποία έχει τη μεγαλύτερη συνεισφορά στη συνολική ζημία πριν από τυχόν οφέλη λόγω διαφοροποίησης των κινδύνων.

4. Για να μπορούν οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να λαμβάνουν υπόψη τους τα οφέλη από τη μείωση των κινδύνων που προκύπτουν από αντασφαλιστική κάλυψη κάποιου κινδύνου, θα πρέπει να αποδεικνύουν στην Τράπεζα της Ελλάδος ότι η αγορά της εν λόγω κάλυψης δεν επηρεάστηκε από το γεγονός ότι ο κίνδυνος αυτός είτε εντάσσεται ή εντασσόταν εντός της λεπτομερούς περιγραφής κάποιου συμβάντος, είτε συμβάλλει ή συνέβαλε ως παράγοντας σε κάποιο συμβάν.

Άρθρο 14
(13^η κατευθυντήρια γραμμή)
Ανάλυση της συνολικής ζημίας για κινδύνους πιστώσεων και εγγυήσεων - σενάριο
μεγάλου αγοραστή

Κατά την εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου 134 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35 και προκειμένου για τον καθορισμό των δύο μεγαλύτερων πιστωτικών ανοιγμάτων, πιστωτικά ανοίγματα σε οντότητες εντός ενός ομίλου προσμετρούνται ως πιστωτικά ανοίγματα σε μία οντότητα.

Άρθρο 15
(14^η κατευθυντήρια γραμμή)
Ανάλυση της συνολικής ζημίας για κινδύνους πιστώσεων και εγγυήσεων - σενάριο
οικονομικής ύφεσης

1. Κατά την εφαρμογή της παραγράφου 4 του άρθρου 134 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, σε περίπτωση που είναι αναγκαίο, προκειμένου να μπορούν να υπολογιστούν τα οφέλη στην Κεφαλαιακή Απαίτηση Φερεγγυότητας από την μείωση των κινδύνων λόγω αντασφάλισης, να κατανεμηθεί η συνολική ζημία του κινδύνου ύφεσης σε διάφορες γεωγραφικές περιοχές, κλάδους επιχειρηματικής δραστηριότητας, είδη προϊόντων ή γενικότερα σε κατηγορίες που σχετίζονται με τους καλυπτόμενους από αντασφαλιστικές συμβάσεις κινδύνους, τότε η σχετική κατανομή της συνολικής ζημίας γίνεται κατ' αναλογία με τα συνολικά ακαθάριστα ασφάλιστρα κάθε περιοχής, κλάδου, προϊόντος ή κατηγορίας.
2. Συμβάν που αφορά στην υποεπνότητα πιστώσεων και εγγυήσεων προσδιορίζεται ως σωρευτικό καταστροφικό συμβάν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΤΡΟΠΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΠΤΩΣΗΣ ΑΠΟ ΑΝΤΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Άρθρο 16
(15^η κατευθυντήρια γραμμή)
Τρόπος εφαρμογής των αντασφαλιστικών ρυθμίσεων εκχώρησης κινδύνου

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις εφαρμόζουν τις αντασφαλιστικές ρυθμίσεις εκχώρησης κινδύνου σε ένα από τα επίπεδα ιεραρχίας υπολογισμών που καθορίζονται κατωτέρω (και αναλύονται στο τεχνικό παράρτημα Ι της παρούσας):
  - α) σε διαφορετικές ζώνες μιας περιοχής εντός του ίδιου κλάδου του υποδένδρου που

σχηματίζει μια υποενότητα κινδύνου,

β) σε διαφορετικές περιοχές εντός του ίδιου κλάδου του υποδένδρου που σχηματίζει μια υποενότητα κινδύνου,

γ) σε συνολικές περιοχές εντός ΕΟΧ και συνολικές περιοχές εκτός ΕΟΧ εντός του ίδιου κλάδου του υποδένδρου που σχηματίζει μια υποενότητα κινδύνου,

δ) σε διαφορετικούς κλάδους υποδένδρων που σχηματίζει μια υποενότητα κινδύνου εντός του ίδιου υποδένδρου υποενότητας κινδύνου καταστροφών,

ε) σε διαφορετικές υποενότητες κινδύνου καταστροφών.

2. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις εφαρμόζουν καλύψεις ειδικές για μια συγκεκριμένη κατηγορία δραστηριοτήτων ή επιχειρηματικών μονάδων.

3. Σε περιπτώσεις που οι ανασφαλιστικές ρυθμίσεις εκχώρησης κινδύνου αφορούν σε τόσο λεπτομερείς καλύψεις που η λεπτομέρειά τους δεν αποτυπώνεται στην υποενότητα καταστροφικού κινδύνου, η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση λαμβάνει υπόψη της τις λεπτομερείς αυτές καλύψεις κατά τον υπολογισμό του οφέλους από την ανασφαλιστική προστασία, στο πλαίσιο της ενότητας καταστροφικού κινδύνου.

4. Κατά τον υπολογισμό της βασικής Κεφαλαιακής Απαίτησης Φερεγγυότητας, οι ασφαλιστικές ή ανασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη τις τεχνικές μείωσης του κινδύνου μόνον εφόσον πληρούνται οι απαιτήσεις των άρθρων 209 έως 214 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35.

5. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι:

α) δεν προβαίνουν σε διπλό υπολογισμό των ανασφαλιστικών ανακτήσεων, όπως αυτό προβλέπεται στην περίπτωση (ε) της παραγράφου 1 του άρθρου 209 καθώς και ότι,

β) τα ανακτήσιμα ποσά από κάθε μία μέθοδο μείωσης του κινδύνου που λαμβάνονται υπόψη κατά τους υπολογισμούς των καθαρών ζημιών (net losses) δεν υπερβαίνουν τα ποσά που είναι δυνατόν πραγματικά να ανακτηθούν, σύμφωνα με τους όρους της μεθόδου αυτής.

Άρθρο 17

(16^η κατευθυντήρια γραμμή)

Αντασφάλιστρα αποκατάστασης ανασφαλιστικής ανάληψης

1. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τους κατά τους σχετικούς υπολογισμούς τα μελλοντικά αντασφάλιστρα αποκατάστασης ανασφαλιστικής ανάληψης μόνον εφόσον είναι δυνατό να τεκμηριωθεί στην Τράπεζα της Ελλάδος ότι αυτά θα ενεργοποιηθούν σύμφωνα με τη λεπτομερή περιγραφή των συμβάντων που προσδιορίζονται στην υποενότητα κινδύνου καταστροφών.

2. Όταν, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν κατά τους υπολογισμούς της συνολικής ζημίας τα μελλοντικά ανασφάλιστρα αποκατάστασης ανασφαλιστικής ανάληψης, τότε λαμβάνουν υποχρεωτικά υπόψη και τους αντίστοιχους κινδύνους που αναλαμβάνονται.

Άρθρο 18

(17^η κατευθυντήρια γραμμή)

Λοιπές επιπτώσεις στα βασικά ίδια κεφάλαια ως αποτέλεσμα της ενεργοποίησης των ανασφαλιστρών αποκατάστασης ανασφαλιστικής εκχώρησης

Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη τους στα βασικά ίδια κεφάλαιά τους τυχόν ανασφάλιστρα αποκατάστασης ανασφαλιστικής σύμβασης εκχώρησης κινδύνου ή άλλες πρόσθετες ταμειακές ροές, οι οποίες έχουν ή ενδέχεται να προκύψουν από την ενεργοποίηση ανασφαλιστικών ρυθμίσεων εκχώρησης κινδύνου.

Άρθρο 19

(18^η κατευθυντήρια γραμμή)

Σειρά εφαρμογής ανασφαλιστικών ρυθμίσεων εκχώρησης κινδύνου

Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις εφαρμόζουν, κατά τους σχετικούς υπολογισμούς, τις ανασφαλιστικές ρυθμίσεις εκχώρησης κινδύνου κατά τη σειρά που καθορίζεται στις σχετικές ανασφαλιστικές συμβάσεις.

Άρθρο 20

(19^η κατευθυντήρια γραμμή)

Αναλογική ανασφάλιση

1. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις, σε περιπτώσεις αναλογικών ανασφαλίσεων [κατ' αναλογία (quota share), πλεονάζουσας (surplus) και αναλογικής προαιρετικής (proportional facultative)], κατανέμουν τη συνολική ζημία στις αντίστοιχες ανασφαλιστικές ρυθμίσεις επί τη βάση της αναλογίας συμμετοχής τους.

2. Σε περίπτωση που μια αναλογική ανασφάλιση υπόκειται σε ανώτατο όριο ανά ζημία ή διαθέτει παρόμοιο όρο, το μέρος της συνολικής ζημίας που κατανέμεται στη συγκεκριμένη ανασφαλιστική ρύθμιση δεν υπερβαίνει το εν λόγω όριο και το ακατανέμητο μέρος προστίθεται στο μέρος που αντιστοιχεί στην ίδια κράτηση της ζημίας.

Άρθρο 21
(20^η κατευθυντήρια γραμμή)
Μη αναλογική αντασφάλιση ανά κίνδυνο

1. Μειώσεις κινδύνου από μη αναλογικές αντασφαλίσεις υπερβάλλουσας ζημίας ανά κίνδυνο (excess of loss per risk) και μη αναλογικές προαιρετικές αντασφαλίσεις ανά κίνδυνο (non-proportional facultative per risk) δεν λαμβάνονται υπόψη κατά τους υπολογισμούς της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας σύμφωνα με την τυποποιημένη μέθοδο.
2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1 του παρόντος, μειώσεις κινδύνου από μη αναλογικές αντασφαλίσεις ανά κίνδυνο λαμβάνονται υπόψη κατά τους υπολογισμούς της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας σύμφωνα με την τυποποιημένη μέθοδο, μόνον εφόσον η περιγραφή εκάστου συμβάντος είναι τόσο λεπτομερής ώστε να προσδιορίζει, σύμφωνα με τα καθοριζόμενα στο άρθρο 4 της παρούσας, συγκεκριμένα ασφαλιστήρια συμβόλαια, των οποίων ο κίνδυνος έχει εκχωρηθεί μέσω των ανωτέρω αντασφαλίσεων.

Άρθρο 22
(21^η κατευθυντήρια γραμμή)
Μη αναλογική αντασφάλιση ανά συμβάν

1. Μειώσεις κινδύνου από μη αναλογικές αντασφαλίσεις με κάλυψη ανά συμβάν (per event) δεν λαμβάνονται υπόψη κατά τους υπολογισμούς της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας σύμφωνα με την τυποποιημένη μέθοδο.
2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1 του παρόντος, μειώσεις κινδύνου από μη αναλογικές αντασφαλίσεις ανά συμβάν λαμβάνονται υπόψη μόνον εφόσον η περιγραφή εκάστου συμβάντος είναι τόσο λεπτομερής ώστε να είναι δυνατός ο κατάλληλος επιμερισμός της ζημίας.
2. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν δέουσα επιμέλεια σε περίπτωση που οι σχετικοί υπολογισμοί αφορούν σε λιγότερο κοινά ή περισσότερο περίπλοκα χαρακτηριστικά αντασφαλιστικών συμβάσεων, ενδεικτικά εκπιπτόμενα όρια τύπου franchise, μερικές τοποθετήσεις κινδύνου ή συνασφαλίσεις.

Άρθρο 23
(22^η κατευθυντήρια γραμμή)
Συμβάσεις αντασφάλισης και κίνδυνος βάσης

1. Τυχόν μείωση κινδύνου από αντασφαλιστικές ρυθμίσεις των οποίων η προβλεπόμενη αποζημίωση είναι συνάρτηση άλλων μεταβλητών, εκτός από την αξία

του ασφαλισμένου γεγονότος αναφορικά με την ανασφαλιζόμενη επιχείρηση, ενδεικτικά της συνολικής ζημίας (πραγματική ή υποθετική) σε όλη την αγορά ή δεικτών ή παραμέτρων αναφοράς (non-indemnity reinsurance) δεν λαμβάνεται υπόψη κατά τους υπολογισμούς της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας με την τυποποιημένη μέθοδο.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1 του παρόντος, μειώσεις κινδύνου από τις ανωτέρω ανασφαλιστικές ρυθμίσεις επιτρέπεται μόνον εφόσον μπορεί να αποδειχθεί ότι το επίπεδο του κινδύνου βάσης δεν είναι σημαντικό, λαμβάνοντας υπόψη την περιγραφή των συμβάντων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων.

Άρθρο 24

(23^η κατευθυντήρια γραμμή)

Εφαρμογή συγκεντρωτικών συμβάσεων και καλύψεων συνδεδεμένων ζημιών

1. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις, για κάθε μία συγκεντρωτική (aggregate) ασφαλιστική σύμβαση εκχώρησης κινδύνου (ενδεικτικά σύμβαση stop loss), προβαίνουν σε εκτίμηση του επιπέδου ιεραρχίας υπολογισμών του άρθρου 16 του παρόντος στο οποίο εφαρμόζεται η αντίστοιχη μείωση του κινδύνου. Η εκτίμηση του προηγούμενου εδαφίου λαμβάνει υπόψη την ουσία του μηχανισμού μείωσης του κινδύνου, ο δε σχετικός υπολογισμός της κεφαλαιακής απαίτησης λαμβάνει υπόψη τις τυχόν αναμενόμενες ανασφαλιστικές απαιτήσεις που θα προκύψουν από την τυχόν επέλευση του συμβάντος σύμφωνα με την λεπτομερή περιγραφή του.

2. Σε περιπτώσεις καλύψεων συνδεδεμένων ζημιών, για να ληφθεί υπόψη κατά τους σχετικούς υπολογισμούς της κεφαλαιακής απαίτησης η μείωση των κινδύνων που προέρχεται από αυτές, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις αποδεικνύουν στην Τράπεζα της Ελλάδος ότι οι αντίστοιχες συμβάσεις ανταποκρίνονται στα καταστροφικά συμβάντα που ορίζονται στην τυποποιημένη μέθοδο.

3. Κατά την εφαρμογή των υπολογισμών για τις περιπτώσεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι δεν γίνεται διπλός υπολογισμός των ανασφαλιστικών ανακτήσεων και εξηγούν και τεκμηριώνουν το σκεπτικό της εφαρμογής τους στην Τράπεζα της Ελλάδος.

Άρθρο 25

(24^η κατευθυντήρια γραμμή)

Αντιμετώπιση κοινών ανασφαλιστικών καλύψεων

Όταν υπάρχουν κοινές ανασφαλιστικές καλύψεις (shared reinsurance covers), οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις εφαρμόζουν τις αρχές του άρθρου 33

του παρόντος.

Άρθρο 26
(25^η κατευθυντήρια γραμμή)
Αντιμετώπιση αποτελεσμάτων συνάθροισης από χαμηλότερα σε ιεραρχία
υπολογισμών επίπεδα

Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις, κατά τη συνάθροιση των κεφαλαιακών απαιτήσεων μεταξύ των διαφόρων υποενοτήτων καταστροφικού κινδύνου ασφαλίσεων κατά ζημιών, ξεχωρίζουν και δεν συμψηφίζουν κατά τους σχετικούς υπολογισμούς το κόστος ανασφαλιστρών αποκατάστασης ανασφαλιστικών αναλήψεων με τις ανασφαλιστικές ανακτήσεις, εφαρμόζουν δε κάθε ένα εξ αυτών στο κατάλληλο επίπεδο ιεραρχίας υπολογισμών. Όπου είναι απαραίτητο, σε συγκεκριμένο επίπεδο ιεραρχίας υπολογισμών, να κατανεμηθεί η συνολική ζημία στα ανωτέρω συστατικά, τότε εφαρμόζεται η μέθοδος της διασποράς του άρθρου 9 της παρούσας.

Άρθρο 27
(26^η κατευθυντήρια γραμμή)
Αντιμετώπιση άλλων, μη καθοριζόμενων στην παρούσα, συμβάσεων

Αναφορικά με λοιπές, μη καθοριζόμενες στην παρούσα, ανασφαλιστικές συμβάσεις εκχώρησης κινδύνου, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις εφαρμόζουν τις διατάξεις της παρούσας απόφασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΕΚ ΝΕΟΥ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΩΝ ΚΑΘΑΡΩΝ ΖΗΜΙΩΝ, ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΠΤΩΣΗΣ ΤΗΣ ΑΝΤΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Άρθρο 28
(27^η κατευθυντήρια γραμμή)
Εκ νέου συγκέντρωση των καθαρών ζημιών για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής
απαίτησης καταστροφικού κινδύνου

1. Στις περιπτώσεις που, για λόγους υπολογισμού της κεφαλαιακής απαίτησης καταστροφικού κινδύνου, μια συνολική ζημία έχει αναλυθεί σε διάφορα επίπεδα λεπτομερειών ή ιεραρχίας υπολογισμών, απαιτείται, για τον τελικό υπολογισμό της

Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας, η εκ νέου συγκέντρωση των καθαρών, μετά την αφαίρεση της επίπτωσης της αντασφάλισης, συστατικών μερών.

2. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις εφαρμόζουν το τεχνικό παράρτημα Ι για τον τρόπο εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ

Άρθρο 29

(28^η κατευθυντήρια γραμμή)

Τεκμηρίωση και επικύρωση επιλεγμένων καταστροφικών συμβάντων

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις εντάσσουν στις πληροφορίες της τακτικής εποπτικής έκθεσης της περίπτωσης (α) της παραγράφου 5 του άρθρου 309 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, σχετικά με τις τεχνικές που χρησιμοποιούνται για τον περιορισμό των κινδύνων και την περιγραφή κάθε τεχνικής μείωσης σημαντικού κινδύνου που προτίθενται να αγοράσουν ή να υιοθετήσουν κατά το χρονικό διάστημα του επιχειρηματικού σχεδιασμού, λεπτομερή περιγραφή και επεξήγηση των συμβάντων που έχουν επιλεγεί για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης της υποενότητας άλλων κινδύνων καταστροφής στον κλάδο ζημιών του άρθρου 135 του ανωτέρω Κανονισμού.

2. Η επεξήγηση των συμβάντων της προηγούμενης παραγράφου περιλαμβάνει:

α) λεπτομέρειες των κομβικών σημείων κάθε συμβάντος που προϋποθέτουν ή απαιτούν τη λήψη απόφασης από την επιχείρηση (ενδεικτικά την αγορά συγκεκριμένης αντασφαλιστικής κάλυψης),

β) για κάθε ένα από τα κομβικά σημεία της περίπτωσης (α) της παρούσας, περιγραφή των εναλλακτικών αποφάσεων που θα μπορούσαν να είχαν επιλεγεί

γ) αιτιολόγηση των τελικών επιλογών.

3. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις περιλαμβάνουν, επίσης, στις πληροφορίες της παραγράφου 1 του παρόντος λεπτομέρειες οποιασδήποτε αντίθετης θέσης ή άποψης, η οποία εκφράστηκε ή παρουσιάστηκε από οποιοδήποτε πρόσωπο ή μονάδα στο εσωτερικό της επιχείρησης, κατά τον σχεδιασμό των κατάλληλων καταστροφικών συμβάντων.

Άρθρο 30
(29^η κατευθυντήρια γραμμή)
Τεκμηρίωση μεθοδολογίας ανάλυσης

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν, σε κάθε ημερομηνία υπολογισμού των κεφαλαιακών απαιτήσεων, καταγραφή του μηχανισμού και της μεθοδολογίας που χρησιμοποίησαν για την εφαρμογή των διατάξεων της Ενότητας III της παρούσας σχετικά με την ανάλυση της συνολικής ζημίας σε ιεραρχικά επίπεδα υπολογισμών. Η καταγεγραμμένη μεθοδολογία του προηγούμενου εδαφίου περιλαμβάνει κατ' ελάχιστον το σκεπτικό της επιλεγμένης προσέγγισης, την περιγραφή πιθανών εναλλακτικών όταν διατίθενται πολλαπλές εύλογες μέθοδοι και τους υπολογισμούς που πραγματοποιήθηκαν προκειμένου να επιτευχθεί η εν λόγω ανάλυση.

Άρθρο 31
(30^η κατευθυντήρια γραμμή)
Τεκμηρίωση διαδικασιών ανάλυσης και εκ νέου συγκέντρωσης

1. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν καταγεγραμμένη διαδικασία την οποία ακολουθούν για να αναλύουν το συνολικό συμβάν και να υπολογίζουν την επίπτωση της αντασφάλισης, η οποία, κατ' ελάχιστον, περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- α) περιγραφή των υφιστάμενων αντασφαλιστικών ρυθμίσεων,
- β) περιγραφή των υπολογισμών ανάλυσης της συνολικής ζημίας εκάστου συμβάντος κεφαλαιακής απαίτησης και εκτίμησης της επίπτωσης της αντασφάλισης (υπολογισμός της καθαρής ζημίας),
- γ) περιγραφή της μεθοδολογίας κατανομής των αντασφαλιστικών ανακτήσεων στις σχετικές υποενότητες κινδύνου,
- δ) περιγραφή της μεθοδολογίας υπολογισμού της εκ νέου συγκέντρωσης των καθαρών ζημιών ώστε να εξαχθεί η κεφαλαιακή απαίτηση για τον καταστροφικό κίνδυνο ασφαλίσεων κατά ζημιών.

2. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αποδεικνύουν στην τεκμηρίωσή τους ότι δεν έχει γίνει διπλός υπολογισμός των αντασφαλιστικών ανακτήσεων.

3. Όταν οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις υποθέτουν, κατά τους σχετικούς υπολογισμούς, μεταβλητά αντασφάλιστρα, διαθέτουν καταγεγραμμένες τη μεθοδολογία και τις παραδοχές που χρησιμοποιήθηκαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΕΙΔΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΕ ΟΜΙΛΟ

Άρθρο 32

(31^η κατευθυντήρια γραμμή)

Αντιμετώπιση εσωτερικών ανασφαλιστικών ρυθμίσεων

Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις μέλη ενός ομίλου, κατά τον υπολογισμό των κεφαλαιακών τους απαιτήσεων σε ατομικό επίπεδο, αντιμετωπίζουν τις ανασφαλιστικές ρυθμίσεις εκχώρησης κινδύνου σε άλλες επιχειρήσεις του ίδιου ομίλου («εσωτερική ανασφάλιση») κατά τον ίδιο τρόπο όπως θα αντιμετώπιζαν ανασφαλιστικές ρυθμίσεις εκχώρησης κινδύνου σε εξωτερικά του ομίλου, τρίτα, μέρη.

Άρθρο 33

(32^η κατευθυντήρια γραμμή)

Εκτίμηση των ανασφαλιστικών ανακτήσεων ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης σε σχέση με ομιλικές συμβάσεις ανασφάλισης για σωρευτικά καταστροφικά συμβάντα

Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις μέλη ενός ομίλου, κατά τον υπολογισμό των κεφαλαιακών τους απαιτήσεων σε ατομικό επίπεδο, όταν προβαίνουν σε εκτιμήσεις των ανασφαλιστικών ανακτήσεων εκχώρησης κινδύνου μέσω σωρευτικών ανασφαλιστικών ρυθμίσεων (δηλαδή μέσω ανασφαλιστικών ρυθμίσεων που παρέχουν συνολική προστασία έναντι ζημιών που σωρεύονται από πολλές επιχειρήσεις του ίδιου ομίλου) ακολουθούν τα ακόλουθα βήματα:

α) Καθορίζουν τη συνολική ζημία από καταστροφή που προκύπτει σε αυτές, σε ατομικό επίπεδο, 1 φορά σε 200 χρόνια

β) Καθορίζουν τη συνολική ζημία από καταστροφή που προκύπτει στον όμιλο που ανήκουν, 1 φορά σε 200 χρόνια,

γ) Εκτιμούν τις ανασφαλιστικές ανακτήσεις από την ομιλική σύμβαση ανασφάλισης,

δ) Κατανέμουν τις ανασφαλιστικές ανακτήσεις σύμφωνα με τις συμβατικές ρυθμίσεις, όταν υφίστανται, ειδάλλως εκτιμούν τις ανασφαλιστικές ανακτήσεις που οφείλονται σε αυτές, σε ατομικό επίπεδο, ως τον λόγο των συνολικών ζημιών των περιπτώσεων (α) προς (β), πολλαπλασιασμένο επί το εκτιμώμενο ποσό της περίπτωσης (γ).

Άρθρο 34

(33^η κατευθυντήρια γραμμή)

Εκτίμηση ανασφαλιστικών ανακτήσεων, σε ατομική βάση, σε σχέση με ομιλική σύμβαση ανασφάλισης για συμβάντα κινδύνου καταστροφών

Κατά την εκτίμηση των ανασφαλιστικών ανακτήσεων από ομιλικές ανασφαλιστικές συμβάσεις που παρέχουν προστασία έναντι συγκεκριμένου κινδύνου ή κινδύνων, οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις, όταν υπολογίζουν τις κεφαλαιακές απαιτήσεις σε ατομικό επίπεδο, ακολουθούν τα εξής βήματα:

α) εξετάζουν εάν ο συγκεκριμένος κίνδυνος που προκαλεί τη ζημία από συμβάν που προκύπτει σε αυτές, σε ατομικό επίπεδο, 1 φορά σε 200 χρόνια είναι ο ίδιος με τον κίνδυνο που προκαλεί τη ζημία από συμβάν που προκύπτει, σε επίπεδο ομίλου, 1 φορά σε 200 χρόνια,

β) σε περίπτωση που από την εξέταση της προηγούμενης περίπτωσης (α) εντοπιστεί επικάλυψη της προστασίας, τότε αυτό λαμβάνεται υπόψη αναλόγως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΩΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΩΝ ΣΕ ΟΜΑΔΕΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΕΝΟΤΗΤΑ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

Άρθρο 35

(34^η κατευθυντήρια γραμμή)

Ομάδα κινδύνου αστικής ευθύνης 1

1. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις εντάσσουν στην ομάδα κινδύνου αστικής ευθύνης 1 που αναφέρεται στο παράρτημα XI του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, ασφαλιστήρια συμβόλαια για ασφάλιση αστικής ευθύνης από επαγγελματική αμέλεια τα οποία παρέχουν κάλυψη σε επαγγελματίες έναντι πιθανών απαιτήσεων αστικής ευθύνης.

2. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις περιλαμβάνουν στην ομάδα κινδύνου της παραγράφου 1 του παρόντος τουλάχιστον τις ακόλουθες ασφαλίσεις:

α) ασφάλιση αστικής ευθύνης από ιατρική αμέλεια, περιλαμβανομένων ειδικών και γενικών ιατρών, νοσοκομείων και άλλων παρόχων υγειονομικής περίθαλψης όταν φέρουν ευθύνη από ιατρική αμέλεια,

β) ασφάλιση σφαλμάτων και παραλείψεων ή ασφάλιση επαγγελματικής αποζημίωσης ή άλλα ασφαλιστήρια αμέλειας, όταν υφίστανται τρίτα μέρη στα οποία ο ασφαλιζόμενος οφείλει καθήκον επιμέλειας,

γ) κάλυψη για αδυναμία εκτέλεσης και συνδεδεμένη οικονομική ζημία που απορρέει από τις υπηρεσίες που παρέχει μια εταιρεία,

δ) κάλυψη για παραβίαση εγγύησης ή πνευματικής ιδιοκτησίας·

ε) κάλυψη για κάθε ευθύνη σωματικής βλάβης ή καταστροφής περιουσίας (είτε είναι υλική είτε χρηματική) και η αντίστοιχη ασφάλιση για ζημιές και έξοδα υπεράσπισης που απορρέουν από σφάλματα ή αμέλεια επαγγελματία κατά την εκτέλεση των δραστηριοτήτων του.

Άρθρο 36

(35^η κατευθυντήρια γραμμή)

Ομάδα κινδύνου αστικής ευθύνης 2

1. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις εντάσσουν στην ομάδα κινδύνου αστικής ευθύνης 2 που αναφέρεται στο παράρτημα XI του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, ασφαλιστήρια συμβόλαια για ασφάλιση αστικής ευθύνης εργοδοτών, τα οποία παρέχουν κάλυψη για κάθε είδους ευθύνη η οποία μπορεί να επιρριφθεί σε εργοδότη σε περίπτωση τραυματισμού κάποιου εργαζόμενου κατά την εκτέλεση της εργασίας του.

2. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις περιλαμβάνουν στην ομάδα κινδύνου της παραγράφου 1 του παρόντος τις ακόλουθες ασφαλίσεις:

α) την παροχή προληπτικής ή θεραπευτικής ιατρικής αντιμετώπισης ή περίθαλψης σε σχέση με το ατύχημα στον χώρο εργασίας, το εργατικό ατύχημα ή επαγγελματικές ασθένειες,

β) οικονομική αποζημίωση για την εν λόγω θεραπεία,

γ) οικονομική αποζημίωση για ατύχημα στο χώρο εργασίας, εργατικό ατύχημα ή επαγγελματικές ασθένειες.

Άρθρο 37

(36^η κατευθυντήρια γραμμή)

Ομάδα κινδύνου αστικής ευθύνης 3

1. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις εντάσσουν στην ομάδα κινδύνου αστικής ευθύνης 3 που αναφέρεται στο παράρτημα XI του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, ασφαλιστήρια συμβόλαια για ασφάλιση αστικής ευθύνης διευθυντών και στελεχών, τα οποία παρέχουν κάλυψη για αστική ευθύνη και έξοδα υπεράσπισης στους διευθυντές και στα στελέχη μιας εταιρείας ή οργανισμού, ή στην ίδια την εταιρεία ή οργανισμό, σε περίπτωση που υποστούν ζημιές συνεπεία αγωγής για εικαζόμενες καταχρηστικές

ενέργειες στο πλαίσιο πράξεων που εκτελούν υπό την ιδιότητά τους ως διευθυντές και στελέχη της εταιρείας ή οργανισμού, περιλαμβανομένης της κάλυψης εξόδων υπεράσπισης που προκύπτουν από ποινικές και διοικητικές έρευνες ή/και δικαστικές διαδικασίες.

2. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις περιλαμβάνουν στην ομάδα κινδύνου της παραγράφου 1 του παρόντος ασφαλιστήρια για την αστική ευθύνη της διοίκησης και την ευθύνη της πολιτικής πρόσληψης ή απασχόλησης.

Άρθρο 38
(37^η κατευθυντήρια γραμμή)
Ομάδα κινδύνου αστικής ευθύνης 4

Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις εντάσσουν στην ομάδα κινδύνου αστικής ευθύνης 4 που αναφέρεται στο παράρτημα XI του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, ασφαλιστήρια συμβόλαια τα οποία καλύπτουν όλες τις ευθύνες που απορρέουν από πράξεις αμέλειας ή/και παραλείψεις οι οποίες προκαλούν σωματικές βλάβες ή/και περιουσιακές ζημίες σε τρίτους, με εξαίρεση:

- α) εκείνες που περιλαμβάνονται στην αστική ευθύνη αυτοκίνητου οχήματος, θαλάσσιου κινδύνου, αεροπορικού κινδύνου και κινδύνου μεταφορών·
- β) εκείνες που περιλαμβάνονται στις ομάδες κινδύνου αστικής ευθύνης 1, 2, 3 και 5 του παραρτήματος XI του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35·
- γ) κάλυψη αστικής ευθύνης έναντι τρίτων η οποία παρέχεται σε ιδιοκτήτες κατοικιών, ιδιώτες που ενεργούν με μια συγκεκριμένη ιδιότητα (περιλαμβανομένης της θήρευσης) και αυτοαπασχολούμενους τεχνίτες και χειροτέχνες·
- δ) κάλυψη αστικής ευθύνης έναντι τρίτων η οποία παρέχεται σε σχέση με ζημία ή βλάβη που προκαλείται από οικόσιτα ζώα.

Άρθρο 39
(38^η κατευθυντήρια γραμμή)
Ομάδα κινδύνου αστικής ευθύνης 5

Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις εντάσσουν στην ομάδα κινδύνου αστικής ευθύνης 5 που αναφέρεται στο παράρτημα XI του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, τις μη αναλογικές ανασφαλιστικές συμβάσεις για όλες τις ομάδες κινδύνου αστικής ευθύνης που ορίζονται στο εν λόγω παράρτημα.

Άρθρο 40
(39^η κατευθυντήρια γραμμή)
Κατανομή και διαχωρισμός

1. Σε περιπτώσεις που ασφαλιστήρια συμβόλαια περιλαμβάνουν περισσότερες της μίας καλύψεις αστικής ευθύνης ή αντασφαλιστικές συμβάσεις περιλαμβάνουν περισσότερες της μίας καλύψεις αναλογικής αντασφάλισης, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις προβαίνουν σε διαχωρισμό των τυχόν ασφαλιστρών ή αντασφαλιστρών και τα κατανέμουν, για κάθε κάλυψη, στην πλέον κατάλληλη ομάδα κινδύνου του Παραρτήματος XI του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35.
2. Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις παρέχουν όλα τα αναγκαία αποδεικτικά στοιχεία της εν λόγω κατανομής και εξηγούν το σκεπτικό τους στην Τράπεζα της Ελλάδος.
3. Κατά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις εφαρμόζουν την αρχή της αναλογικότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΧ

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ΟΜΙΛΟΥ

Άρθρο 41
(40^η κατευθυντήρια γραμμή)
Σύνδεση της αντασφάλισης

Σε περίπτωση που μια εσωτερική σε έναν όμιλο αντασφάλιση ενεργεί προς όφελος οποιασδήποτε εξωτερικής του ομίλου αντασφάλισης, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις που συμμετέχουν στην εν λόγω εσωτερική αντασφάλιση, την λαμβάνουν υπόψη τους όταν υπολογίζουν τον αντίκτυπο της εξωτερικής αντασφάλισης.

Άρθρο 42

Η ισχύς της παρούσας αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 2016.

Η παρούσα Πράξη και το Τεχνικό Παράρτημα Ι το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος αυτής να δημοσιευθούν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να αναρτηθούν στον ιστότοπο της Τράπεζας της Ελλάδος.

Ο Υποδιοικητής

Θεόδωρος Μητράκος

Ο Υποδιοικητής

Ιωάννης Μουρμούρας

Ο Διοικητής

Ιωάννης Στουρνάρας

Ακριβές Αντίγραφο

Αθήνα, 16.2.2016

Διεύθυνση Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης

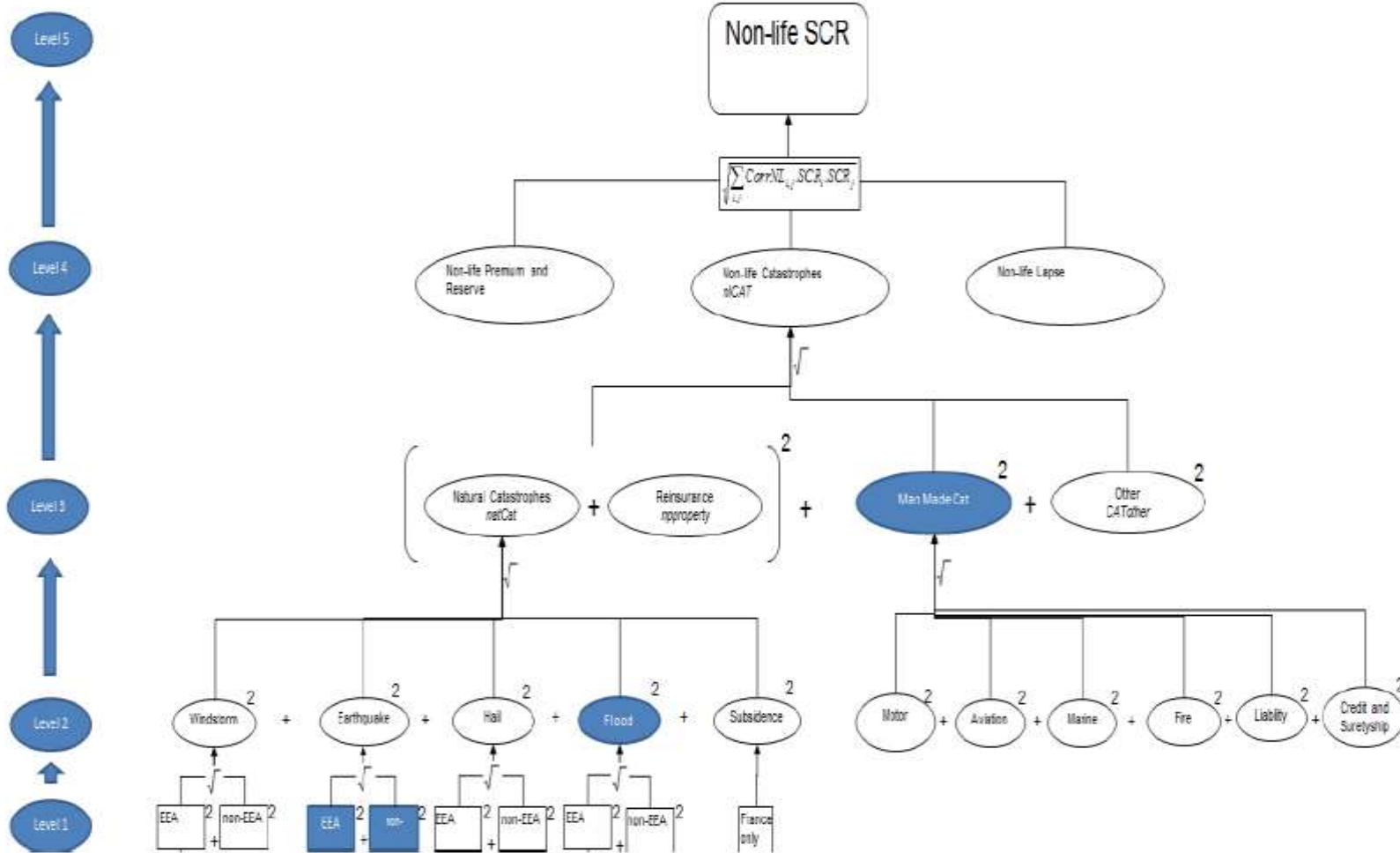
Η Διευθύντρια

[υπογεγραμμένο]

Ιωάννα Σεληνιωτάκη

ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Ροοδιάγραμμα για τον κίνδυνο ανάληψης ασφαλίσεων κατά ζημιών

Ο υπολογισμός της κεφαλαιακής απαίτησης για τον κίνδυνο ανάληψης ασφαλίσεων κατά ζημιών έχει τη δομή δέντρου. Σύμφωνα με τη δομή αυτή, μια σειρά υπολογισμών διενεργείται σε κάθε ένα ιεραρχικό επίπεδο. Τα αποτελέσματα του κάθε επιπέδου συναθροίζονται ώστε να διαμορφωθούν τα στοιχεία του επόμενου ιεραρχικά επιπέδου, τα οποία με τη σειρά τους συναθροίζονται έως ότου προκύψει η συνολική κεφαλαιακή απαίτηση για τον κίνδυνο ανάληψης ασφαλίσεων κατά ζημιών.

Στη μαθηματική θεωρία, ως δένδρο με ρίζα (tree root) ορίζεται μια δομή η οποία αποτελείται από κόμβους (nodes) (στην περίπτωση του κινδύνου ανάληψης ασφαλίσεων κατά ζημιών, οι κόμβοι είναι τα υπολογιστικά βήματα της προηγούμενης παραγράφου) και κλάδους. Ένας αρχικός ειδικός κόμβος, ο οποίος καλείται ρίζα (root) (στην παρούσα περίπτωση ο τελικός υπολογισμός της κεφαλαιακής απαίτησης για τον κίνδυνο ανάληψης ασφαλίσεων κατά ζημιών), συνδέεται με έναν ή περισσότερους κόμβους, οι οποίοι καλούνται κόμβοι παιδιά (child nodes). Οι κόμβοι παιδιά, είναι δυνατόν, και αυτοί με τη σειρά τους, να διαθέτουν κόμβους παιδιά σχηματίζοντας υποδένδρα. Ένας πατέρας και τα παιδιά του ενώνονται με κλάδους. Κόμβοι που διαθέτουν παιδιά καλούνται κόμβοι με υποδένδρα. Στην περίπτωση που ένας κόμβος δεν διαθέτει παιδιά, τότε καλείται κόμβος φύλλο (leaf node). Κόμβοι που έχουν το ίδιο πατέρα ονομάζονται αδερφικοί κόμβοι (siblings). Ένα μονοπάτι από έναν αρχικό κόμβο σε έναν άλλο τελικό κόμβο είναι μια σειρά από κόμβους που αρχίζει από τον αρχικό κόμβο και τελειώνει στον τελικό κόμβο ώστε κάθε κόμβος στη σειρά να είναι ο πατέρας του επόμενου. Αν υπάρχει ένα μονοπάτι από έναν κόμβο σε έναν άλλο, τότε ο πρώτος κόμβος καλείται πρόγονος του δεύτερου, ο δε δεύτερος καλείται απόγονος.

Ένα μαθηματικό δένδρο συνήθως αναπαρίσταται ανάποδα, με τη ρίζα επάνω και τα υποδένδρα και τα φύλλα να εκτίνονται προς τα κάτω. Ο υπολογισμός της κεφαλαιακής απαίτησης για κίνδυνο ανάληψης ασφαλίσεων κατά ζημιών ακολουθεί δομή δέντρου, με το ρόλο της ρίζας, στην κορυφή της ιεραρχίας συνάθροισης, να τον έχει αναλάβει η συνολική κεφαλαιακή απαίτηση του κινδύνου ανάληψης ασφαλίσεων κατά ζημιών και το ρόλο των ενδιάμεσων κόμβων να τον έχουν αναλάβει οι επιμέρους συναθροίσεις υποενοτήτων κινδύνου ή περιοχών. Αδερφικοί κόμβοι συναθροίζονται στο ίδιο επίπεδο ιεραρχίας συνάθροισης, ως ακολούθως:

α) Επίπεδο συνάθροισης 5 (ρίζα): Συνάθροιση των κεφαλαιακών απαιτήσεων του κινδύνου καταστροφών, των κινδύνων ασφαλίσεων και τεχνικών προβλέψεων και ακυρώσεων ασφαλίσεων κατά ζημιών, ώστε να διαμορφωθεί η κεφαλαιακή απαίτηση για τον κίνδυνο ανάληψης ασφαλίσεων κατά ζημιών,

β) Επίπεδο συνάθροισης 4: Συνάθροιση των κεφαλαιακών απαιτήσεων των υποενοτήτων κινδύνου για κάθε μία ενότητα κινδύνου του επιπέδου συνάθροισης 5 (ενδεικτικά των υποενοτήτων κινδύνου φυσικών καταστροφών, καταστροφής για μη αναλογική αντασφάλιση, ανθρωπογενούς καταστροφής και άλλων κινδύνων καταστροφής στον κλάδο κατά ζημιών ώστε να διαμορφωθεί η κεφαλαιακή απαίτηση για τον κίνδυνο καταστροφών κλάδου ζημιών),

γ) Επίπεδο συνάθροισης 3: Συνάθροιση των κεφαλαιακών απαιτήσεων επιμέρους υποενοτήτων κινδύνου για κάθε μια υποενοότητα κινδύνου του επιπέδου συνάθροισης 4 (ενδεικτικά (i) των υποενοτήτων κινδύνου θύελλας, σεισμού, πλημμυρών, χαλαζόπτωσης

και καθιζήσεων ώστε να διαμορφωθεί η κεφαλαιακή απαίτηση της υποενοότητας κινδύνου φυσικών καταστροφών, και (ii) των υποενοοτήτων κινδύνου αστικής ευθύνης αυτοκινήτου, θαλάσσης, αεροπορικού, πυρός, αστικής ευθύνης και πιστώσεων και εγγυήσεων ώστε να διαμορφωθεί η κεφαλαιακή απαίτηση της υποενοότητας κινδύνου ανθρωπογενών καταστροφών),

δ) Επίπεδο συνάθροισης 2: Συνάθροιση των κεφαλαιακών απαιτήσεων που προκύπτουν λαμβάνοντας υπόψη τα σενάρια υπολογισμού κάθε μίας υποενοότητας κινδύνου του επιπέδου συνάθροισης 3 (ενδεικτικά (i) των σεναρίων υπολογισμού της στιγμιαίας απώλειας λόγω κινδύνου θύελλας, (ii) των σεναρίων υπολογισμού της στιγμιαίας απώλειας λόγω κινδύνου σεισμού, (iii) της στιγμιαίας απώλειας λόγω κινδύνου αστικής ευθύνης αυτοκινήτου),

ε) Επίπεδο συνάθροισης 1: Συνάθροιση των κεφαλαιακών απαιτήσεων σε επίπεδο συνολικών περιοχών εντός ΕΟΧ και εκτός ΕΟΧ για τους κινδύνους θύελλας, σεισμού, πλημμύρας, χαλαζόπτωσης και καθίζησης,

στ) Επίπεδο συνάθροισης 0: συνάθροιση των κεφαλαιακών απαιτήσεων σε επίπεδο περιοχών για τους κινδύνους θύελλας, σεισμού, πλημμύρας, χαλαζόπτωσης και καθίζησης.

Η ακολουθία των συναθροίσεων, συνήθως, ξεκινάει από το επίπεδο 0 και ανεβαίνει προς το επίπεδο 5. Οι αντασφαλιστικές ρυθμίσεις λαμβάνονται υπόψη κατά τις συναθροίσεις σύμφωνα με τις ειδικότερες ρυθμίσεις τους καθώς μπορεί να εφαρμόζονται σε κάθε ένα από τα επίπεδα συνάθροισης [ενδεικτικά, καλύψεις υπερβάλλουσας ζημίας μπορεί να εφαρμόζονται σε επίπεδο συνάθροισης 0 ή 1 (excess of loss) αλλά και στο σύνολο των ζημιών σε επίπεδο 4 ή 5 (stop loss)].

Ο Υποδιοικητής
Θεόδωρος Μητράκος

Ο Υποδιοικητής
Ιωάννης Μουρμούρας

Ο Διοικητής
Ιωάννης Στουρνάρας

Ακριβές Αντίγραφο
Αθήνα, 16.2.2016
Διεύθυνση Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης
Η Διευθύντρια

[υπογεγραμμένο]
Ιωάννα Σεληγιωτάκη